

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu biologii, anatomii i fizjologii człowieka. Podstawowa wiedza z zakresu ekologii, edukacji i promocji zdrowia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	15	20						4	4	43	1,7
Studia niestacjonarne	10	10						4	4	28	1,1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study.</u> metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów.</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna podstawową terminologię auksologiczną. Ma podstawową wiedzę dotyczącą jakościowych i ilościowych aspektów rozwoju, ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą rozwoju człowieka w jego cyklu życiowym.	K_W01
P_W02	Posiada wiedzę na temat cech rozwojowych charakterystycznych dla okresu szkolnego i dojrzewania, okresu transwolucji oraz okresu regresywnego.	K_W09
P_W03	Potrafi wymienić i scharakteryzować zagrożenia zdrowotne w różnych okresach rozwojowych człowieka ze szczególnym uwzględnieniem wpływu układu nerwowego na stan somatyki. Zna podstawowe metody pracy pedagogicznej i psychologicznej wspierania rozwoju człowieka w aspekcie medycznym.	K_W14
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi w praktyczny sposób ocenić procesy wzrastania dziecka oraz określić stopień rozwoju niektórych układów ustroju. Potrafi przewidywać i obserwować czynniki negatywnie modyfikujące prawidłowy rozwój progresywny.	K_U15
P_U02	Umie zaplanować działania prozdrowotne oraz akcje profilaktyczne zapobiegające zaburzeniom rozwojowym. Potrafi korzystać z metod pracy pedagogicznej i psychologicznej wspierającej rozwój człowieka w aspekcie medycznym.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy moralnego i etycznego wymiaru w badaniach rozwojowych, traktując zdrowie jako wartość i zasób jednostki i społeczeństwa.	K_K02
P_K02	Ma świadomość istoty auksologii jako fundamentalnego elementu składającego się na profesjonalne podejście do człowieka w aspekcie wychowawczym i psychologicznym szczególnie w okresie progresywnym.	K_K03
P_K03	Ma pogłębioną świadomość doskonalenia własnego zdrowia i innych ludzi oraz otwartość na potrzeby biologiczne ludzi w ich holistycznym ujęciu.	K_K02
P_K04	Wykazuje gotowość rozwoju zgodnie z zasadami promocji zdrowia podejmując działania rzecz poprawy stanu zdrowotności w szkole i społeczności lokalnej. Wykazuje gotowość współdziałania i poszukiwania sojuszników do realizacji promocji zdrowia w szkole i społeczności lokalnej.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do auksologii. Pojęcie, aspekty i uwarunkowania rozwoju fizycznego człowieka.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Rozwój człowieka w ontogenezie. Czynniki i rozwój osobniczy człowieka.	
W3	Czynniki rozwoju osobniczego człowieka. Egzogenne i endogenne czynniki rozwoju.	

W4	Mechanizmy funkcjonowania organizmu człowieka. Biologiczne i neurologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka.	
W5	Podstawy neurofizjologii. Neurofizjologia komórkowa, behawioralna, elektrofizjologia, neurofizjologia porównawcza.	
W6	Okres prenatalny. Rozwój i opieka prenatalna oraz poradnictwo genetyczne.	
W7	Determinanty zachowań człowieka. Wiedza dotycząca środowiskowych i genetycznych determinant zachowań człowieka.	
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Charakterystyka okresu rozwoju progresywnego. Fazy rozwoju progresywnego.	
T2	Zmysły człowieka w ujęciu auksologicznym. Zmysł wzroku, słuchu, smaku, węchu, dotyku.	
T3	Uczenie się i pamięć. Biologiczne podstawy uczenia się i pamięci oraz zachowań emocjonalnych.	P_U01 P_U02
T4	Charakterystyka okresu transwolucji. Metaplasia - okres charakteryzujący się równowagą.	P_K01 P_K02
T5	Regresja i tanatologia. Charakterystyka rozwoju regresywnego i podstawy tanatologii.	P_K03 P_K04
T6	Zagrożenia zdrowotne. Zagrożenia zdrowotne w różnych okresach rozwojowych człowieka.	
T7	Wspieranie rozwoju człowieka. Metody pracy psychologicznej wspierającej rozwój człowieka w różnych okresach jego cyklu życiowego w aspekcie medycznym.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, projekt, analiza przypadku	umiejętności, kompetencje
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z projektu, analizy przypadku, a także aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	43	28
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	35	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	7	22
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Sadowski S., Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt, Warszawa 2007.
 Wiener Jerry M, Medycyna behawioralna, Wrocław 1996.
 Jopkiewicz A., Suliga E., Biologiczne podstawy rozwoju człowieka, Warszawa, 2001
 Jaczewski A., Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania, Warszawa, 2002

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Jakliński A., Medycyna sądowa, Warszawa, 2000
 Pietrzyk J., Wybrane zagadnienia z pediatrii i genetyki klinicznej, Kraków, 2001
 Konturek S., Fizjologia człowieka, Kraków, 2002
 Krechowiecki A., Zarys anatomii człowieka, Warszawa, 2003
 Horst A., Fizjologia patologiczna, Warszawa, 1997
 Rodkiewicz R., Zarys genetyki, Warszawa, 2001
 Sylwanowicz S., Mały atlas anatomiczny, Warszawa, 2004
 Woynarowska B., Profilaktyka w pediatrii, Warszawa, 2002

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Filozofia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza ogólna z zakresu szkoły średniej.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student umie przedstawić poglądy najważniejszych filozofów wymienionych w programie przedmiotu.	K_W01
P_W02	Student umie objaśnić podstawową terminologię filozoficzną.	
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi korzystać z literatury przedmiotu i przygotować objaśnienie zagadnienia.	K_U03
P_U02	Student potrafi wyszukiwać podobieństwa i różnice w teorii bytu, w teorii poznania i w etyce normatywnej poszczególnych kierunków filozoficznych.	K_U01
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest przekonany o potrzebie stosowania wiedzy z zakresu filozofii przyrody w swoim rozwoju poznawczym i ma świadomość wartości etyki środowiska dla własnego rozwoju moralnego.	K_K02
P_K02	Potrafi posiadaną wiedzę i umiejętności wykorzystywać w dalszym rozwoju intelektualnym i doskonaleniu umiejętnościowym oraz ma świadomość potrzeby dyskusji o zagadnieniach filozoficznych w przedmiocie spraw osobowych człowieka oraz kwestii społecznych, a także potrafi formułować stanowisko aksjologiczne i realizować zawarte w nim wartości etyczne i poznawcze oraz wyraża zaangażowanie w aktywności społecznej i postaw na rzecz tolerancji.	K_K06
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie i przedmiot filozofii, zakres terminu. Wylanianie się poznania filozoficznego z mitycznego tłumaczenia rzeczywistości; pierwsi filozofowie greccy (Siedmiu Mędrców, szkoła jońska: Tales z Miletu, Anaksymander, Anaksymenes, szkoła pitagorejska); powstawanie języka i metod filozofii, pierwsze terminy: arche , apeiron , kosmos.	P_W01 P_W02 P_K01 P_K02
W2	Specjalizacja w obrębie filozofii, powstawanie dyscyplin filozoficznych: ontologia, fizyka, logika, etyka. Szkoła eleacka: Parmenides, Zenon z Elei; Byt (to on) i prawda (aletheia); sofisci (Protagoras, Gorgiasz z Leontinoi) i Sokrates; problem arete; sokratycy mniejsi: szkoła kynidzka, cyranejska, elidzka; „kwestia sokratejska” i Platon.	
W3	Klasyczne systemy filozoficzne. Szkoły hellenistyczne. Platon: teoria idei; teoria polityczna: „Państwo” i „Prawa”; nauka o duszy; koncepcja zasad i platońskie „nauki niepisane”; Jedno (Hen)/ Dobro; Monada (monas) i nieokreślona Dyada (aorystas dyas); Arystoteles: Arystoteles: pojęcie substancji, 4 przyczyny, Pierwszy Poruszyciel; etyka; nauka o duszy; fizyka, logika i etyka epikurejska; kryterium prawdy: zmysły; fizyka, logika i etyka stoicka; kryterium prawdy: uchwyt kataleptyczny; definicje i błędy definiowania; sylogizmy; rachunek zdań.	
W4	Starożytna filozofia chrześcijańska. Gnostycy, apologeci, Orygenes, Grzegorz Nysseńczyk, św. Augustyn.	

W5	Filozofia średniowiecza. Eriugena, św. Anzelm, św. Bernard, św. Tomasz, Ockham, Eckhard.	
W6	Początki filozofii nowożytnej. René Descartes (wątpienie, metoda indukcyjna, świadomość siebie (ego cogito), substancje: res cogitans i res extensa; etyka tymczasowa; analiza matematyczna wzorcem metodologicznym filozofii); Francis Bacon (krytyka języka jako medium filozofii (idola tribus, idola specus, idola fori, idola theatri), metoda indukcyjna).	
W7	Racjonalizm. Spinoza: metoda geometryczna; natura naturans i natura naturata; poznanie dorównane i niedorównane; Leibniz: monada; teodycea; „Prowincjałki” Pascala i jakobini, „Myśli” jako zapowiedź egzystencjalizmu.	
W8	Empiryzm brytyjsk i klasyczna filozofia niemiecka. Locke: tabula rasa; sensation, reflection, idee proste i idee złożone (substancje, modi, relacje); Berkeley: esse est percipi aut percipare; krytyka pojęcia substancji; Absolut w koncepcjach Fichtego i Schellinga; „Filozofia sztuki” Schellinga.	
W9	Pozytywizm i Pragmatyzm. Krytyka metafizyki; metoda pozytywna, nauki przyrodnicze jako paradygmatyczne dla poznania naukowego. Metoda pragmatyczna; pragmatyczna definicja prawdy; znak i znaczenie.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wilhelm Dilthey (Miejsce filozofii w systemie nauk o duchu (fragm. z O istocie filozofii ; za: Z. Kuderowicz: Dilthey, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, s. 234 - 238.)). Kryterium naukowości (obiektywizm jako brak zaangażowania badacza?); problem przedmiotu badań (czy świat jest?; czy jest tak, jak go postrzegamy?; co zakłóca nasze postrzeganie i wpływa na nasze poznanie?); problem metody (rozumienie, ekspresje życia, rzeczy jako ekspresje życia, język, symbol).	
T2	Martin Heidegger: List o „humanizmie”(List o „humanizmie” (za: M. Heidegger: Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane , Czytelnik, Warszawa 1977, s.76 127.). Problem świadomości czasu; historyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania jaźni; poznanie transcendencji z głębi egzystencji „prześwił”; rola mowy.	
T3	Henri Bergson: O ewolucji życia – mechanizm i celowość (fragm., za: H. Bergson: Ewolucja twórcza, Wyd. Zielona Sowa, Kraków 2004, s.39 - 72.) Doświadczenie czasu (krytyka metody „kinematograficznej” myślenia o czasie); problem rozwoju i zmiany jaźni.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T4	Umberto Eco: Strukturalizm ontologiczny i jego ideologia (za: U. Eco: Nieobecna struktura , Wydawnictwo KR, Warszawa 1996, s.21 24.). Pojęcia „świat możliwy”, „Słownik”, „Biblioteka”, „Encyklopedia”; wycieczki inferencyjne (poznanie transświatowe, transsystemowe); zalety i wady strukturalizmu jako stanowiska badawczego i metody.	
T5	Ludwig Wittgenstein: Tractatus logico philosophicus , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997 (wybrane tezy). Rachunek zdań, rachunek predykatów (elementy); analiza definicji; krytyka metafizyki; metoda analityczna.	
T6	Pragmatyzm Williama Jamesa. Do filozofii przez psychologię, pragmatyczna metoda, pragmatyczna teoria prawdy, radykalny empiryzm, filozofia religii	

V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	Wiedza, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, kolokwium	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium oraz aktywności studenta na zajęciach.

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

- bardzo dobry (5.0)** – 91 -100 %
- dobry plus (4.5)** – 81 -90 %
- dobry (4.0)** – 71 – 80 %
- dostateczny plus (3.5)** – 61 – 70 %
- dostateczny (3.0)** – 51 – 60 %
- niedostateczny (2.0)** – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- Tatarkiewicz Władysław "Historia filozofii", tom I- III (dowolne wydanie)
- Ajdukiewicz Kazimierz "Zagadnienia i kierunki filozofii" (dowolne wydanie)

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kołodowski Leszek "O co nas pytają wielcy filozofowie", serie I-III, Kraków 2004-2006

"Słownik filozofii", pod red. Adama Aduszkiewicza, Warszawa 2004; 2009

Stefan Swieżawski, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, PWN, Warszawa-Wrocław 2000.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Logika

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstaw gramatyki języka polskiego, podstawowe umiejętności interpersonalne służące prowadzeniu dyskusji, prezentowaniu wyników pracy projektowych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		30						2	4	36	1,4
Studia niestacjonarne		20						2	4	26	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> <u>Ćwiczenia rachunkowe</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowe pojęcia logiki odnoszące się do norm wnioskowania, argumentowania i stosowania praw rachunku zdań; zna zasady prowadzenia dyskusji i sporu erystycznego, przemawiania, katalog najczęściej popełnianych błędów logicznych, przykłady paradoksów logicznych.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student wykazuje się umiejętnością uczenia się - potrafi definiować pojęcia, dowodzić prawa logiczne, weryfikować dane, abstrahować, dostrzegać analogie, przemawiać w sposób jasny i poglądowy.	K_U01
P_U02	Student bierze udział w dyskusji, prezentuje swoje zdanie zbudowane w oparciu o literaturę (również obcojęzyczną), potrafi prowadzić rozumowanie dedukcyjne i indukcyjne	K_U04
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ujawnia rozumowanie krytyczne, przeciwstawia się dogmatyzmowi, preferuje ścisłość, logiczny sens wypowiedzi i komunikatywność, potrafi pracować w grupie rozsądnie planując i dzieląc się obowiązkami.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Formy zadaniowe i zadania logiczne. Funktory zadaniotwórcze a spójniki mowy potocznej. Pojęcie zdania i formy zdaniowej. Określenie i stosowanie spójników: koniunkcji, alternatywy. Stosowanie negacji, równoważności i alternatywy rozłącznej. Budowa zdań logicznych. Studenci samodzielnie rozwiązują zadania z zakresu zdań i form zdaniowych. Rozwiązują proste równania i nierówności - jako przykład form zdaniowych. Samodzielnie konstruują przykłady takich obiektów, komentują, wskazują trudności związane z potocznym rozumieniem spójników zdaniotwórczych.	K_W01 K_U01 K_U04 K_K06
T2	Twierdzenie logiczne i ich dowody. Pojęcie tautologii. Przykłady dowodzenia. Weryfikacja danych. Analizowanie. Syntezowanie. Abstrahowanie. Studenci poznają tautologię i samodzielnie dokonują ich dowodów, starają się zapamiętać tabelę wartości logicznych.	
T3	Zdania i prawa logiczne. Dowodzenie implikacji i równoważności. Studenci samodzielnie przeprowadzają dowody równoważności i implikacji.	
T4	Istota warunku koniecznego i dostatecznego. Kwantyfikatory. Przykłady warunków koniecznych i dostatecznych w teorii i praktyce. Określenie i znaczenie kwantyfikatorów: ogólnego i szczegółowego. Zdania zawierające zaprzeczenia kwantyfikatorów. Prawa de Morgana dla kwantyfikatorów. Studenci rozumieją i podają przykłady warunków koniecznych i dostatecznych, formułują proste zdania z kwantyfikatorami oceniając ich wartość logiczną, potrafią zastosować negację w rachunku kwantyfikatorów.	

T5	Zbiory i relacje. Rachunek zbiorów i relacji. Podstawowe własności relacji. Studenci wskazują i interpretują definicje, dokonują ilustracji graficznej. Budują zestawy przykładów dotyczących działań na zbiorach i relacji.
T6	Ewaluacja - zdania i prawa logiczne, kwantyfikatory. Kolokwium pisemne z zakresu zdań i praw logicznych oraz kwantyfikatorów.
T7	Retoryka i jej przydatność we współczesnym świecie. Formułowanie myśli. Mowa a myślenie. Nazwy i pojęcia. Definiowanie pojęć. Studenci demonstrują sposoby posługiwania się pewnymi rodzajami znaków, rozróżniają pojęcia oznaki stosują i interpretują wypowiedzi modalne, budują wypowiedzi złożone.
T8	Elementy retoryki Historyczne ujęcie retoryki. Funkcje i zadania retoryki w świecie współczesnym. Dyskusja, przemówienie, interpretacja utworu literackiego jako przykłady sztuki retoryki.
T9	Logika a komunikacja człowieka - o umiejętności przekonywania. Erystyka jako umiejętność przekonywania. Podstawowe fortele erystyczne wg. Schopenhauera. Różnice między dyskusją a sporem erystycznym.
T10	Logika a komunikacja człowieka - sztuka prowadzenia sporów. Przykłady sporów erystycznych. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji sporów erystycznych.
T11	Logika a komunikacja człowieka - dyskusja w teorii i praktyce Rodzaje dyskusji, zasady jej prowadzenia i uczestniczenia. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji dyskusji na wybrany wcześniej temat z zachowaniem zasad.
T12	Poprawność logiczna. Błędy w słownym przekazywanym myśli. Błędy wnioskowania. Błędy logiczne i sposoby ich unikania. Paradoxy, złudzenia, sofizmaty, zagadki, pułapki logiczne. Studenci prezentują najciekawsze pułapki logiczne za pomocą fotografii, prezentacji multimedialnych, rysunków. Ćwiczą obalanie cudzych sądów oraz wskazują błędy.
T13	Przegląd i znaczenie paradoksów. Rodzaje, sens i przykłady paradoksów. Studenci wyjaśniają wybrane przez siebie paradoksy i ilustrują je w dowolny sposób (scenka, model, fotografia, plakat, wypowiedź ustna).
T14	Gielda logików ewaluacja i prezentacja rezultatów wynikających ze studiowania logiki. Studenci prezentują nabyte umiejętności logicznego uzasadniania i wnioskowania, pokazują różne formy logicznego myślenia i najczęściej popełnianych błędów. Wykazują potrzebę uzasadniania swoich przekonań .

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie ćwiczeń na podstawie aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	36	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	14	24
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE**Literatura podstawowa przedmiotu:**

Stanosz B., Wprowadzenie do logiki formalnej, Warszawa, 2006.
 Ziembinski Z., Logika praktyczna, Warszawa, 2002.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Ajdukiewicz K., Logika pragmatyczna. Warszawa, 1975.
 Marciszewski W., Logic from Rhetorical Point of View. Berlin 1994
 Schopenhauer A., Sztuka prowadzenia sporów czyli dialektyka erystyczna. Warszawa 1996.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pierwsza pomoc

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy w różnych zdarzeniach losowych.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Warsztat	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> . Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: ćwiczenia praktyczne</u>

III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student definiuje, rozróżnia i rozpoznaje stany zagrożenia życia i zdrowia	K_W01
P_W02	Student opisuje i potrafi scharakteryzować czynności ratujące życie.	K_W13
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi wykonywać podstawowe zabiegi ratujące życie, wykorzystywać nabyte umiejętności w praktyce.	K_U18
P_U02	Student potrafi rozdzielić zadania i porządkować kolejność ich wykonania.	K_U14
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma świadomość znaczenia zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny, zwłaszcza w sytuacji ratowania zdrowia i życia ludzkiego.	K_K01
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy. Pozycja boczna bezpieczna. Zachorowania. Uregulowania prawne, zasady wzywania służb ratowniczych, zasady bezpieczeństwa, pozycja boczna ustalona, postępowanie w różnego typu zachorowaniach.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01
T2	Zatrucia. Resuscytacja krążeniowa oddechowa. Ćwiczenia z R.K.O., rodzaje i postępowanie w zatruciach.	
T3	Postępowanie w nagłych przypadkach. Oparzenia, zadławienie, skład oraz właściwe wykorzystanie środków znajdujących się w apteczce pierwszej pomocy. R.K.O.+ A.E.D.	
T4	Urazy. Wypadki komunikacyjne, urazy kręgosłupa, krwotoki, urazy kostnowstawowe, ewakuacja uszkodzonego z pojazdu.	
T5	Zaliczenie. Losowanie trzech pytań.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Warsztaty	Egzamin ustny, analiza przypadku, aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie warsztatów na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, analizy przypadku, a także aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE**Literatura podstawowa przedmiotu:**

Juliusz Jakubaszko, „ABC Resuscytacji”, Górnicki, Wrocław 2006

Europejska Rada Resuscytacji Wytoczne 2010 ERC, Wydawnictwo PANDIT Kraków

Peter Sefrin, Rajner Schua, „Postępowanie w nagłych zagrożeniach zdrowotnych”, Wrocław 2007

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

David Skinner, Peter Driscoll, Richard Earlam, „ABC postępowania w urazach” Wrocław 2007

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychiatria

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Podyplomowe - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość psychologii klinicznej i rozwojowej; znajomość budowy ośrodkowego układu nerwowego.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30							2	4	36	1,4
Studia niestacjonarne	20							2	4	26	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie przyczyny, objawy oraz zasady diagnozowania i terapii w najczęściej występujących zaburzeniach psychicznych (ostrych i przewlekłych).	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student umie przeprowadzić badanie psychiatryczne.	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student potrafi nawiązać i utrzymać kontakt z chorym.	K_K06
P_K02	Student ma świadomość jak istotne jest zachowywanie się w sposób profesjonalny i zgodny z zasadami etyki zawodowej.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Psychiatria. Wprowadzenie do problematyki. Badania psychiatryczne, zasady diagnostyki, badania dodatkowe, wykorzystanie innych dziedzin w diagnostyce psychiatrycznej (m.in. pedagogiki).	P_W01 P_U01 P_K01 P_K02
W2	Psychiczny rozwój człowieka. Mechanizmy obronne,; kształtowanie, rola w rozwoju człowieka.	
W3	Psychopatologia. Psychologia ogólna, psychologia szczegółowa, podstawowe objawy psychopatologiczne, diagnostyka, zespoły zaburzeń psychicznych.	
W4	Zaburzenia procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych. Zaburzenia świadomości, zaburzenia spostrzegania, zaburzenia uwagi (w tym pamięci, myślenia i intelektu).	
W5	Psychiatria dzieci i młodzieży. Diagnostyka i terapia upośledzenia umysłowego i zaburzeń rozwojowych.	
W6	Zaburzenia związane ze starzeniem się. Zaburzenia psychiczne okresu starzenia się, diagnostyka i terapia otępień, psychika inwolucyjna.	
W7	Syndromologia. Zespoły zaburzeń psychicznych z dominującymi zaburzeniami: świadomości, poznawczymi, emocjonalnymi, motorycznymi.	
W8	Schizofrenia. Etiologia; psychozy i zaburzenia schizotypowe, typy kliniczne; terapia biologiczna i psychospołeczna.	
W9	Zaburzenia osobowości. Diagnostyka i postępowanie w przypadku zaburzeń osobowości; osobowość dysocjalna, narcystyczna, histrioniczna.	

W10	Uzależnienie od środków psychoaktywnych. Patogeneza uzależnień, podział uzależnień, objawy i postępowanie kliniczne; zespół zależności alkoholowej.	
W11	Zaburzenia lękowe. Lęk paniczny; zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Definicje i różnicowanie. Terapia biologiczna (farmakoterapia).	
W12	Psychoterapia w psychiatrii. Wykorzystanie w psychiatrii psychoterapii (m.in. poznawczej, behawioralnej, psychodynamicznej, systemowej itd.); socjoterapia (wsparcie społeczne chorych).	
W13	Psychiatria sądowa. Psychiatra jako biegły sądowy; podstawy opiniowania; środki zabezpieczające w procesie cywilnym i karnym.	
W14	Postępowanie w stanach nagłych. Rozpoznanie stanów nagłych w psychiatrii; zachowania agresywne, trans, otępienie. Postępowanie lekarza w stanach nagłych, psychoterapia i współpraca z psychologiem.	
W15	Prawne podstawy psychiatrii. Przymus bezpośredni w zaburzeniach i chorobach psychicznych, ubezwłasnowolnienie, organizacja lecznictwa.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wykładów na podstawie aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	36	26

W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	39	49
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Puri B. K. i in. (red.), (2014), Psychiatria. Podręcznik dla studentów, Elsevier Urban & Partner, Wrocław.

Rybakowski J, (2009), Psychiatria, Podstawy psychiatrii, Elsevier Urban & Partner, Wrocław.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Jarema M., J. Raba-Jabłońska, (2011), Psychiatria kliniczna. Podręcznik dla studentów medycyny, PZWL, Warszawa.

Pużyński S. (2003), Leksykon psychiatrii, PZWL, Warszawa.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Socjologia ogólna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza ogólna dotycząca życia społecznego, obiektywna ocena rzeczywistości społecznej oraz umiejętność obserwacji zjawisk społecznych.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student ma podstawową wiedzę z zakresu socjologii ogólnej.	K_W01
P_W02	Student posiada wiedzę na temat najważniejszych procesów i zjawisk związanych z funkcjonowaniem człowieka w społeczeństwie.	K_W02
P_W03	Student posiada wiedzę o zależnościach pomiędzy działaniami społecznymi a kształtowaniem się społeczeństwa. Wpływu człowieka na relacje międzyludzkie. Posiada wiedzę dotyczącą przemian społecznych i kulturowych współczesnych społeczeństw.	K_W10
P_W04	Student ma wiedzę dotyczącą wytwórców kultury oraz znaczeniu wytworów kultury dla rozwoju społeczeństw.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przestawić genezę, analizę i potrafi opisać zjawiska i procesy społeczne oraz ukazać ich konteksty.	K_U03
P_U02	Student potrafi prowadzić konstruktywną dyskusję na temat zjawisk, przemian, organizacji i instytucji społecznych	K_U04
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student zabierając głos w dyskusji na temat głównych problemów socjologii, potrafi szanując opinię innych uzasadnić swoje zdanie.	K_K06
P_K02	Student lepiej rozumie złożoność czynników determinujących ludzkie zachowanie i funkcjonowanie człowieka w społeczeństwie uznając rolę aspektów społecznych.	K_K02
P_K03	Student jest wrażliwy na wzmocnianie stereotypów i uprzedzeń, szanując prawa mniejszości etnicznych.	K_K02
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Czym jest socjologia? Socjologia jako nauka. Powstanie o rozwój socjologii. Pojęcie wyobraźni socjologicznej. Pojęcie życia społecznego.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
W2	Podstawowe formy życia społecznego. Aktor społeczny i jego rola. Pojęcie zbiorowości społecznej, kształtowania się grupy społecznej. Rodzaje grup społecznych oraz zagadnienie więzi społecznej.	
W3	Interakcje społeczne i sieci stosunków społecznych. Interakcje społeczne jako podstawowy element i proces życia społecznego: działania społeczne, interakcje społeczne, stosunki społeczne, natura interakcji społecznych.	
W4	Jednostka i społeczeństwo. Socjalizacja jako proces powstania istoty społecznej. Wpływ socjalizacji na kształtowaniu osobowości i tożsamości. Zagadnienie kontroli społecznej, dewiacji i konformizmu.	

W5	Zagadnienia struktury społecznej i społecznych nierówności. Struktura społeczna i stratyfikacja społeczna. Wymiary i rodzaje systemów stratyfikacji społecznej. Ruchliwość społeczna i jej formy.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Instytucje i organizacje społeczne. Rodzina jako podstawowa instytucja społeczna.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Kultura i jej rola w życiu społecznym. Socjologiczne sposoby rozumienia i definiowania kultury, sposoby uczestnictwa człowieka w kulturze, subkultury, kontrkultury, kultura masowa.	
T3	Zagadnienia władzy, przywództwa i wpływu społecznego. Przywództwo, władza i wpływy. Źródła władzy.	
T4	Podstawowe elementy zróżnicowania społecznego. Zróżnicowanie społeczeństw ze względu na płeć: zagadnienia płci kulturowej, różnice płci jako różnice społeczne.	
T5	Zróżnicowanie etniczne i kulturowe społeczeństw. Etniczność, naród, stereotypy i uprzedzenia.	
T6	Człowiek w przestrzeni społecznej. Przestrzeń społeczna, ośrodki miejskie i przestrzeń miejska.	
T7	Zagadnienia zmiany społecznej. Socjologia zmian społecznych.	
T8	Jak badać i analizować procesy i zjawiska społeczne? Z praktyki empirycznych badań socjologicznych.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna,	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta.		
VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %		
dobry plus (4.5) – 81 -90 %		
dobry (4.0) – 71 – 80 %		
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %		
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %		
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

A. Giddens, Socjologia, Warszawa 2012

P. Sztompka, Socjologia. Analiza społeczeństwa, Kraków 2002

B. Szacka, Wprowadzenie do socjologii, Warszawa 2003

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

P. Sztompka, M. Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków 2006

P. L. Berger, Zaproszenie do socjologii, Warszawa 2004

J. Szczepański, Elementarne pojęcia socjologii, Warszawa 1966

E. Goffman, Człowiek w teatrze życia codziennego, Warszawa 2000

S. Fenton, Etniczność, Warszawa 2007

J. Szacki. Historia myśli socjologicznej, Warszawa 2002

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do pedagogiki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia pedagogiki (m. in. wychowanie, kształcenie, samokształtowanie, nauczanie, uczenie się), wie jakie kryteria odróżniają naukę od innych form działalności społecznej, wymienia zasady i założenia Konwencji o Prawach Dziecka, wie jaka problematyka podejmowana jest w ramach wybranych subdyscyplin pedagogiki, przedstawia założenia wybranych współczesnych prądów i kierunków w pedagogice.	K_W01
P_W02	Student wyjaśnia warunki efektywnej pracy nauczyciela. Student posiada wiedzę na temat procesów komunikowania się interpersonalnego i społecznego, w tym działalności pedagogicznej, oraz ich prawidłowości i zakłóceń. Student zna specyfikę środowisk wychowawczych i zachodzących w nich procesów.	K_W22
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi właściwie posługiwać się podstawowymi pojęciami pedagogiki, posiada umiejętność interpretacji zapisów Konwencji o Prawach Dziecka, potrafi zaklasyfikować wybrane obszary zainteresowań pedagogiki do określonych subdyscyplin, poddaje krytycznej ocenie współczesne prądy i kierunki w pedagogice, posiada refleksyjny stosunek wobec problemów pedagogiki współczesnej.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje się wrażliwością etyczną, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną.	K_K02
P_K02	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do pełnienia roli zawodowej. Pogłębia swoją wiedzę przez ciągłe dokształcanie się. Projektuje i wykonuje działania uwzględniając profesjonalizm jako niezbędny czynnik podnoszący jakość pracy.	K_K03
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Podstawowe pojęcia pedagogiki. Etapy rozwoju refleksji pedagogicznej. Wybrane pojęcia pedagogiki.	P_W01 P_W02
W2	Pedagogika jako nauka. Kryteria odróżniające naukę od innych form działalności społecznej. Zadania pedagogiki. Przesłanki wyjaśniania zjawisk społecznych składających się na paradygmaty.	
W3	Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki wychowanie, kształcenie. Klasyfikacja definicji pojęcia „wychowanie”. Kształcenie.	
W4	Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki samokształtowanie. Samokształtowanie jako proces kierowania własnym rozwojem. Formy i warunki samokształtowania. Struktura procesu samowychowania.	
W5	Nauki współpracujące z pedagogiką. Subdyscypliny pedagogiki. Obszary współpracy pedagogiki z innymi naukami.	

W6	Współczesne prądy i kierunki pedagogiczne. Wybrane współczesne prądy i kierunki pedagogiczne.	
W7	Podstawowe kategorie pedagogiczne. Warunki realizowania podmiotowości ucznia. Reguły i blokady działań twórczych w szkole.	
W8	Kompetencje nauczyciela. Rodzaje kompetencji nauczyciela.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Pedagogika jako nauka o wychowaniu. Pojęcie wychowania i jego cechy. Przedmiot i zadania pedagogiki. Proces wychowawczy, jego struktura, właściwości, dynamika.	P_U01 P_K01 P_K02
T2	Subdyscypliny pedagogiki. Cele, zadania i funkcje. Nowe doktryny i paradygmaty. Zasady, metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej.	
T3	Style i postawy wychowawcze. Styl autokratyczny, demokratyczny, liberalny. Błędy wychowawcze. Indoktrynacja systemu edukacyjnego.	
T4	Podstawowe środowiska wychowawcze. Rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza i ich wpływ na wychowanie jednostki.	
T5	Nauczanie i uczenie się w klasie. Style nauczania. Cele kształcenia (rodzaje celów, cele operacyjne). Strategie nauczania.	
T6	Zawód nauczyciela. Współczesne tendencje w kształceniu nauczycieli. Wzór osobowy, postawa i kunszt nauczycielski. Sylwetka nauczyciela – wychowawcy. Bariery komunikacyjne w klasie. Wybrane koncepcje partnerstwa edukacyjnego.	
T7	Planowanie pracy nauczyciela-wychowawcy. Rola nauczyciela w procesie wychowania szkolnego. Sposoby radzenia sobie z zachowaniami skrajnie wyzywającymi, niebezpiecznymi i destrukcyjnymi. Budowanie czytelnych komunikatów przeciwdziałających nieskutecznej dyscyplinie.	
T8	Zapisy Konwencji o Prawach Dziecka. Początki inicjatyw na rzecz praw dziecka. Prawa dziecka w świetle antypedagogiki. Regulacje prawne dotyczące ucznia z niepełnosprawnością.	
T9	Trudności i niepowodzenia szkolne. Zadania nauczyciela w rozpoznawaniu i likwidowaniu przyczyn trudności i niepowodzeń. Syndrom Nieadekwatnych Osiągnięć Szkolnych. Umiejętności terapeutyczne nauczyciela.	
T10	Rola środowisk wychowawczych w procesie wychowania. Współpraca rodziców ze szkołą, role pełnione przez rodziców.	

V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	kolokwium	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium oraz egzaminu pisemnego.

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

- bardzo dobry (5.0)** – 91 -100 %
- dobry plus (4.5)** – 81 -90 %
- dobry (4.0)** – 71 – 80 %
- dostateczny plus (3.5)** – 61 – 70 %
- dostateczny (3.0)** – 51 – 60 %
- niedostateczny (2.0)** – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Pedagogika, T. 1 i 2, red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, PWN.

Kunowski S., Podstawy współczesnej pedagogiki, Wydawnictwo Salezjańskie.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Pedagogika, T. 1, 2 i 3, red. Śliwerski B., GWP.

Górniewicz J., Kategorie pedagogiczne, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

Tomaszewska A., Prawo do nauki dziecka z dysleksją rozwojową w świadomości nauczycieli, IMPULS.

Inne materiały dydaktyczne: